

Sygn. akt II Ka 258/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSO **Magdalena Dąbrowska** (spr.)

Sędziowie SO **Marek Konrad**

SO **Michał Pieńkowski**

Protokolant **Marlena Achcińska**

w obecności Prokuratora **Andrzeja Ołdakowskiego**

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r.

sprawy przeciwko **K. W.**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

z powodu apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 23 maja 2013 roku w sprawie IIK 1378/12

orzeka:

I. uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce

II. zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. kwotę 516, 60 złotych brutto z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Sygn. akt IIKa 258/13

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Ostrołęce oskarżyła K. W. o to, że:

w dniu 25 października 2012 roku w O. z placu warsztatu samochodowego przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia tylnie lewe drzwi samochodowe od pojazdu marki N. (...) o wartości 350 złotych oraz tłumik od pojazdu marki A. (...) o wartości 50 złotych o łącznej wartości strat w kwocie 400 złotych na szkodę M. K. przy czym podczas popełnienia czynu miał zdolność rozumienia znaczenia czynu ograniczoną w stopniu znacznym

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 23 maja 2013r. w sprawie II K 1378/12 :

1. oskarżonego K. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czyni w a/o i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. skazał go i na podstawie art. 278 § 1 k.k. nie stosując nadzwyczajnego złagodzenia kary wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

2. na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. dowód rzeczowy w postaci dokumentu- umowa- kupna sprzedaży o nr 513/10/12 z dnia 25 października 2012 roku, zapisaną pod nr Drz 2446/12- pozostawił na przechowanie w aktach sprawy

3. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w O. ul. (...), kwotę 516,60 złotych tytułem nieopłaconej obrony z urzędu.

4. zasądził od oskarżonego koszty sądowe w kwocie 76,23 złotych w tym kwotę 120 złotych tytułem opłaty sądowej na rzecz Skarbu Państwa

Apelację od w/w wyroku złożył obrońca oskarżonego, zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego. Wyrokowi zarzucił:

- mającą wpływ na jego treść obrazę prawa procesowego tj. obrazę art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. polegająca na nie wyjaśnieniu przez sąd orzekający istotnych okoliczności sprawy, w szczególności rzeczywistej szkody wskutek nie powołania biegłego celem wyceny skradzionych rzeczy w konsekwencji:

- błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący przyjęciem błędnej kwalifikacji prawnej czynu zabronionego zarzucanego oskarżonemu i uznaniem, że wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., choć w istocie stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Stawiając powyższe zarzuty, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o :

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sadowi I instancji do ponownego rozpoznania

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była zasadna i skutkowałą uchyleniem przedmiotowego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Słusznie obrońca podnosi, iż Sąd nie wyjaśnił w sposób prawidłowy istotnej okoliczności sprawy , a mianowicie wartości skradzionych przedmiotów.

Sąd wyrokując w przedmiotowej sprawie oparł się jak należy przypuszczać na zeznaniach pokrzywdzonego. Sąd jednak w treści uzasadnienia nawet jednym słowem nie omówił tych zeznań, ani też nie odniósł się do wartości skradzionych przedmiotów

Jak wynika z akt sprawy pokrzywdzony wycenił wartość przedmiotów na sumę 400 złotych (350 złotych drzwi i 50 złotych tłumik). Z zeznań jednak świadka nie wynika w jakim stanie były drzwi, czy też tłumik, ile lat miały skradzione przedmioty. Z kolei z protokołu oględzin tych przedmiotów wynika, że drzwi były pozbawione tapicerki zewnętrznej, nie posiadały szyby, ani uchwytów czy klamek, posiadały duże wgłębienie, z kolei tłumik był mocno skorodowany i posiadał liczne wypalenia.

W tych okolicznościach wartość tych przedmiotów powinna budzić wątpliwości , a Sąd winien był poczynić w tym zakresie dokładniejsze ustalenia, ma to bowiem wpływ na kwalifikację prawną czynu zarzucanego oskarżonemu.

Mając na uwadze wyżej wskazane uchybienia, Sąd Okręgowy uznał, że wypowiedanie się w zakresie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych przez Sąd Rejonowy za podstawę orzeczenia na obecnym etapie postępowania za przedwczesne.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien dokładnie przeprowadzić postępowanie dowodowe, przesłuchać dokładnie pokrzywdzonego na okoliczność wyglądu, cech wewnętrznych skradzionych przedmiotów, a także ich wieku. Dopuszczyć dowód z opinii biegłego na okoliczność wartości skradzionych przedmiotów.

Dopiero tak zebrany w sprawie materiał dowodowy winien być poddany wszechstronnej ocenie co pozwoli na zajęcie właściwego merytorycznie stanowiska.

Jeśli zajdzie taka potrzeba, Sąd sporządzi uzasadnienie, które będzie spełniało wymogi wynikające z art. 424 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podst. art. 437§1 i 2 k.p.k. orzekł jak w sentencji.